

Andraž Krajnc

Caretronic

Če bi delal samo za denar, bi verjetno že obupal

Andraž Krajnc je imel vedno željo po odkrivanju nečesa novega, po inoviranju in po novih tehnologijah. Ker njihov izdelek v Sloveniji na leto potrebuje le pet do deset ustanov, je bil prodor v tujino neizbežen. Na srečo tudi zelo uspešen.

Darja Kocbek. Foto: Tadej Kreft

Andraž Krajnc je predstavnik sodobnega tehnološkega voditeljstva, ki uspešno povezuje podjetniško dediščino, vrhunsko inženirsko znanje in jasno družbeno poslanstvo. Kot nosilec tretje generacije družinskega podjetja **Caretronic** je z vizijo, energijo in poglobljenim razumevanjem digitalnih tehnologij podjetje preoblikoval v globalno prepoznavnega ponudnika rešitev za digitalizacijo zdravstvene nege.

Kdaj in kje ste prvič občutili tisto notranjo iskro – radovednost, strast, ljubezen do nečesa, kar vas je zaznamovalo?

Od vedno sem imel rad tehnologijo. Spomnim se, ko je oče prinesel domov računalnik. Bil sem star pet let. Mislim, da me je to za vedno nekako navdušilo nad

tehnologijo. Ker sta bila starša podjetnika in oboji stari starši prav tako, sem bil ves čas del podjetniške družine. Tako je bilo podjetništvo ves čas nekako del mene. Tudi veliko drugih bližnjih sorodnikov je podjetnikov ... Verjamem oziroma mislim, da je to, da se bistvene stvari v vsakem človeku določijo v otroštvu, tudi znanstveno potrjeno. Zato je zelo pomembna družina, ki je bila v mojem primeru na srečo res močna celica, ki nas je povezovala. Ves čas se z veseljem spominjam na svoje izredno lepo otroštvo, v katerem je bilo veliko igre, veliko lepih stvari, druženj in ves čas sem imel podporo staršev. Takrat, ko mi je za dobre stvari zmanjkalo lastne volje, sem od njih dobil tudi ogromno spodbude.

Obrazložitev Komisije za Nagrade GZS za izjemne gospodarske in podjetniške dosežke:

Andraž Krajnc je predstavnik sodobnega tehnološkega voditeljstva, ki uspešno povezuje podjetniško dediščino, vrhunsko inženirsko znanje in jasno družbeno poslanstvo. Kot nosilec tretje generacije družinskega podjetja Caretronic je z vizijo, energijo in poglobljenim razumevanjem digitalnih tehnologij podjetje preoblikoval v globalno prepoznavnega ponudnika rešitev za digitalizacijo zdravstvene nege.

Njegovo vodenje temelji na prepričanju, da mora tehnologija v zdravstvu služiti človeku. Rešitve podjetja Caretronic niso zgolj tehnični sistemi, temveč celoviti ekosistemi, ki izboljšujejo varnost pacientov, razbremenjujejo zdravstveno osebje in omogočajo bolj humano, učinkovito ter sledljivo zdravstveno oskrbo. Digitalizacija zdravstvene nege je pri njem razumljena kot orodje za večjo kakovost življenja, ne kot cilj sama po sebi.

Posebna odlika Andraža Krajncja je sposobnost združevanja razvoja, proizvodnje in globalne rasti v enotno strategijo. Pod njegovim vodstvom Caretronic gradi lastne produkte z visoko dodano vrednostjo, sistematično vlaga v raziskave in razvoj ter sodeluje z vodilnimi raziskovalnimi institucijami doma in v tujini. Podjetje s tem ne sledi trendom, temveč jih sooblikuje – na presečišču zdravstva, umetne inteligence in pametnih senzornih sistemov.

Njegov slog vodenja je izrazito vključujoč in razvojno naravn. Spodbuja agilne time, interdisciplinarno sodelovanje in opolnomočenje zaposlenih, ki prevzemajo odgovornost za inovacije in izboljšave. Posebno pozornost namenja razvoju mladih strokovnjakov, mentorstvu in prenosu znanja, s čimer gradi dolgoročno stabilnost podjetja in krepi domači tehnološki ekosistem.

Pomemben del njegovega delovanja predstavlja tudi odgovornost do družbe in okolja. Caretronic je močno vpet v lokalno skupnost, podpira izobraževanje, humanitarne projekte, domove za starejše ter trajnostne pobude. Trajnostno in krožno razmišljanje je vtakano v razvoj produktov, organizacijo dela in poslovne odločitve podjetja.

Andraž Krajnc je voditelj nove generacije, ki dokazuje, da je mogoče iz Slovenije ustvarjati globalno relevantne zdravstvene tehnologije, hkrati pa ohraniti človeški obraz podjetništva. Njegovo delo presega poslovni uspeh in predstavlja pomemben prispevek k razvoju digitalnega zdravstva, znanja in družbe.

Njegovo delo jasno kaže, kako lahko tehnološka odličnost, podjetniška odgovornost in skrb za ljudi tvorijo trajno vrednost – za gospodarstvo, stroko in družbo.

Kako so vaše otroške ali mladostne izkušnje, vaši zasebni navdihi in ljubezni oblikovali temelj za današnjo poslovno pot?

Starša sta praktično svoj ves čas namenjala podjetju oziroma delu in družini, v to sta dajala tudi vso svojo ljubezen. Bili smo izredno povezana petčlanska družina. To je bilo po mojem mnenju ključno za vse moje nadaljnje življenje, kajti dalo mi je zelo močno osnovo za življenje. Žal so me izoblikovale tudi nekatere izredno žalostne in pretresljive izkušnje v mladosti – predvsem smrt brata, ki je nenadoma, povsem zdrav in brez razloga, umrl en mesec po svojem 18. rojstnem dnevu. Verjetno sta posledično zbolela in potem po desetih in nekaj več letih žal umrla tudi oba starša.

Kako pa se je začela zgodba vašega podjetja?

Deda, stari oče po očetovi strani, se je leta 1962 odločil za samostojno pot. Za to se ni odločil iz lastnega vzgiba, ampak zato, ker je pristal v zaporu. Zaposlen je bil kot monter telefonskih central v Iskri. Enkrat se je menda v gostilni pritoževal čez enega od političnih veljakov in nekdo ga je prijavil, zato je bil obsojen na zaporno kazen. Jaz sem si to zapomnil, še danes mi je absurdno, da greš za to, da nekaj rečeš, za dve leti v zapor. Ko se je vrnil iz zapora, je seveda izgubil službo. To ga je prisililo v to, da je začel samostojno pot. Kot zasebnik je enako kot v Iskri montiral telefonske centrale. Posel mu je dobro šel, dobro je zaslužil, imel je

ekipo sodelavcev. Njegov posel je nato nadaljeval moj oče. Po osamosvojitvi Slovenije je s svojo ženo, mojo mami, ustanovil novo podjetje Eurotronik Kranj, ki se je ukvarjalo s telefonijo in pagerji. Čez leta je telefonija vedno bolj ugašala, prek pagerjev pa sta starša prihajala v stik z bolnišnicami in domovi za starejše. Tako sta prišla v stik s sestrskimi klici in tehnologijo na tem področju, s čimer se ukvarjamo danes.

”

Ves čas se z veseljem spominjam na svoje izredno lepo otroštvo, v katerem je bilo veliko igre, veliko lepih stvari, druženj in ves čas sem imel podporo staršev.

Kako ste svojo notranjo iskrico in ljubezen prenesli v profesionalno življenje? Kdo ali kaj vam je pomagalo prepoznati in uporabiti to notranjo gonilno silo?

Kako je bila ljubezen do izziva ali do ljudi okoli vas ključna v začetnih letih?

Nekako sem imel vedno voljo po odkrivanju nečesa novega, po inoviranju in po novih tehnologijah. Študiral sem na isti fakulteti kot oče, to je fakulteta za elektrotehniko, ker so bili tudi stari starši po mamini strani podjetniki, je bilo podjetništvo v pogovorih z družinskimi člani vedno tema in zame naravna pot. Starša sta me usmerila v tehnologijo oziroma podjetje, takrat še Eurotronik, kjer smo se že v osnovi ukvarjali s telekomunikacijami oziroma napredno tehnologijo. Jaz sem v to prinesel še mladostno energijo, napredek, novo razmišljanje, novosti. Potem se je kmalu vključila še moja partnerka in bodoča žena Darja, ki je bila izredno učinkovita in aktivna podpora pri vseh idejah in tudi zelo dobra realizatorka le-teh. Posledično smo bili uspešni pri marsikakšnem razvojnem projektu in vedno tehnološko spredaj, na čemer delamo še danes. Vsekakor sem imel vedno rad izzive in sem bil vedno zelo vztrajen.

V podjetju je poleg partnerke Darje zaposlena tudi vaša sestra Evelin?

Delati z bližnjimi, z družinskimi člani, je po eni strani zelo enostavno, ker imaš v njih osnovno zaupanje, jim lahko zadeve kadarkoli pojasniš, po drugi strani pa je to velik izziv, saj zadeve nosiš domov in to vpliva na odnose popoldne, po službi. To je zelo dvorezen meč, marsikdo mi reče, da ni možnosti, da bi lahko kvalitativno delal s svojo partnerko ali sestro.

Kaj pa delata vaša partnerka in sestra v podjetju?

Partnerka in bodoča žena, ki je zdaj na porodniškem dopustu, je odgovorna za mednarodno prodajo, ona je mednarodno prodajo tudi začela. Jaz rad delam nove stvari in ko nekaj razvijemo, je težko priti do ciljne črte. Darja je pri tem veliko boljša od mene. Sestra pa je odgovorna za prodajo za ameriški trg, ker je treba zelo veliko potovati in ona si to še lahko in tudi rada privošči. Poleg tega je odgovorna tudi za finance.

”

Delati z bližnjimi, z družinskimi člani, je po eni strani zelo enostavno, ker imaš v njih osnovno zaupanje, jim lahko zadeve kadarkoli pojasniš, po drugi strani pa je to velik izziv, saj zadeve nosiš domov in to vpliva na odnose popoldne, po službi.

Katerega leta ste prevzeli vodenje podjetja?

Postopoma sem ga prevzemal od leta 2015. To ni bilo tako, da bi mi mami rekla, da ga je do zdaj vodila ona, zdaj pa sem dovolj zrel, da ga lahko od določenega datuma vodim jaz. To je šlo čisto organsko, veliko sva delala skupaj. Ni bilo datuma, tudi sam take potrebe nisem imel. Predaja vodenja podjetja nikoli ni bila problem, podporo staršev sem imel vedno.

Kaj vam pomenijo zaveze iz Made in Slovenija?

Svoboda in odgovornost

Svoboda je možnost ustvarjanja lastnih rešitev in sooblikovanja trendov. Odgovornost pa je zavedanje, da naše odločitve neposredno vplivajo na varnost in kakovost življenja najranljivejših.

Sodelovanje

Pravo sodelovanje presega formalne pogodbe – temelji na odnosih, kjer partnerji postanejo prijatelji in del razširjene družine. Uspeh je rezultat ekipe, ki diha skupaj.

Delo je vrednota

Delo ni zgolj vir zaslužka, temveč priložnost, da pustimo pozitiven odtis in lajšamo življenja drugim. Kadar v njem vidimo smisel, vztrajamo tudi takrat, ko bi zaradi denarja že obupali.

Spoštovanje znanja in ustvarjalnosti

Vlaganje v mlade strokovnjake in lasten razvoj so ključ do dolgoročne odličnosti. Znanje nam omogoča, da z inovacijami rešujemo konkretne probleme in iz Slovenije ustvarjamo globalno relevantne rešitve.

Podjetništvo kot kulturna vrednota

Podjetništvo je dediščina, ki povezuje generacije in temelji na ljubezni do ustvarjanja ter družinskih vrednotah. Združuje inženirsko znanje z odgovornostjo do zaposlenih in okolja.

Država smo mi vsi

Odgovorna družba se gradi skozi skrb za sočloveka. Naša naloga je podpirati sisteme, ki omogočajo varnejše bivanje in dostojno oskrbo za vse generacije.

Zaupanje kot gorivo družbenega razvoja

Zaupanje je temelj, na katerem gradimo varnost pacientov in odnose znotraj podjetja. Ko zaposlenim zaupamo odgovornost za inovacije, ustvarjamo okolje, v katerem raste pripadnost.

Pogum in vztrajnost

Napredek zahteva pogum za vstop na globalne trge in voljo po odkrivanju novega. Vztrajnost, ki se kali skozi preizkušnje, nam daje moč, da ohranjamo vizijo tehnologije, ki služi človeku.

S čim se ukvarjate in kaj je srce vašega poslovanja? Kako se ljubezen do vašega posla ali storitve kaže v odnosu do strank, partnerjev in skupnosti?

Ukvarjamo se s tehnologijo, ki pomaga starejšim oziroma jim z nujnim klicem omogoča varnejše bivanje in pomoč v kritičnih trenutkih. Torej rešujemo res najbolj temeljne življenjske potrebe – občutek varnosti. Delamo v večini s socialnimi ustanovami (domovi za starejše) in bolnišnicami, kjer so v osnovi starejši oziroma ogroženi ljudje. Čeprav se ukvarjamo z informacijsko tehnologijo, umetno inteligenco in vsem najnaprednejšim, imamo na drugi strani opravka z

Nagrada
Gospodarske
zbornice Slovenije

najbolj krhkimi med nami in s tehnološko precej slabo izobraženimi ljudmi, zato je zelo pomemben človeški čut. To vedno upoštevamo že v fazi razvoja in tudi pri implementaciji. Ko izbiramo partnerje po svetu, pogosto postanemo prijatelji, praktično družina. Hkrati pa nam te stranke / kupci / partnerji dajejo tudi zelo pomembne usmeritve za naprej in prepričan sem, da brez njihovih iskrenih idej in nasvetov, brez sodelovanja z njimi, danes ne bi bili tam, kjer smo.

Lahko, prosim, pojasnite, kako vaš sistem za sestrski klic sploh deluje?

V osnovi gre za zvonec, ki ga bolnik v bolnišnici ali stanovalca v domu za starejše pritisne, da osebe pride do njega. To je precej enostavna tehnologija, ko pa greš v podrobnosti in hočeš narediti boljši sistem kot drugi, zadeva postane zelo zapletena. Mi smo naredili odločen korak naprej od zgolj »zvonca za klic« in s tem vstopili na področje digitalizacije procesov. Naš sistem se neposredno integrira v informacijske sisteme domov in bolnišnic, kar omogoča, da se vsi podatki o negi in dogodkih samodejno zapišejo v kartoteke in dokumentacijski sistem oskrbe. Namesto prodaje posameznih naprav ponujamo celovito strateško rešitev, ki s povezovanjem infrastrukture in naprednih storitev UI dejansko rešuje problem pomanjkanja kadra. To je zdaj zelo pomembno tudi za dolgotrajno oskrbo. Naše rešitve omogočajo, da sestra v sistem vnaša, kaj je naredila za posameznega stanovalca oziroma pacienta, kar je za zdravstveno ustanovo lahko osnova za ustrezno zaračunavanje storite. Gre na primer za podatek, da je bil stanovalca v sobi 105 skopan, dobil je ta in ta zdravila, izmerjen mu je bil pritisk itd. Vse to je prek našega sistema mogoče beležiti in spremljati. Prav tako se beleži, da je bil opravljen nočni obhod, razvijamo naprave za preventivo pred padci ... To so stvari, ki so zelo povezane z varnostjo pacientov v bolnišnicah in stanovalcev v domovih za starejše.

»

Oba starša sta bila zelo naklonjena temu, da smo hodili na primer na sejme v Nemčijo, kasneje tudi v Dubaj in tako širili svojo mrežo.

Svoj izdelek izvažate v 50 držav?

Da. Naš izdelek je nišni, kar pomeni, da ga v Sloveniji na leto potrebuje le pet do deset domov za starejše. Zato smo morali iti v tujino in hkrati smo bili vsi, tudi že starša, odprti za tujino. Oče je govoril več jezikov

Zame slogan »brez ljubezni preprosto ne gre« pomeni, da brez ljubezni ne moreš zares uspeti. Ne kot podjetnik, ne kot človek. Ljubezen, vera in upanje so tisto, kar nas drži pokonci, in pelje naprej tudi takrat, ko je težko, ko dvomimo ali ko bi najraje obupali.

kot jaz. Jaz res dobro govorim le nemško in angleško, on pa je govoril še italijansko in francosko, pa še malo špansko. Italijani in Francozi, ki niso znali nič angleško, so bili navdušeni, da nekdo, ki ni Italijan oziroma Francoz, govori njihov jezik. To je takoj zelo dobro za vzpostavitev odnosa. Oba starša sta bila zelo naklonjena temu, da smo hodili na primer na sejme v Nemčijo, kasneje tudi v Dubaj in tako širili svojo mrežo. Danes imamo tako instalacije od Nove Zelandije do Peruja, Čila, Mehike, Kanade, tudi v Evropi. Naš sistem recimo uporabljajo v stavbah Evropske komisije za klicanje delegatov, pa nasploh v Belgiji, veliko jih imajo v Španiji. Ogromno jih je v Avstriji, Nemčiji, Češki.

Kakšni so vaši načrti za prihodnost? Načrtujete širitev v nove države? Razvijate tudi kakšen nov produkt?

V obe smeri gremo. Sestrski klic načeloma že povsod imajo, v ZDA in Nemčiji obstaja 30, 50 let. Zaradi tega moramo biti tehnološko nekaj posebnega, da lahko vstopamo na te trge. Na področju digitalizacije in tehnološke razvitosti smo zelo visoko. To nam omogoča, da konkuriramo obstoječim ponudnikom na novih trgih. Zato veliko delamo na razvoju, na razvijanju novih produktov. Smo tik pred zaključkom razvoja senzorja za detekcijo padcev in izhodov iz sobe. Poseben senzor bo na primer osebo javil, da je stanovalca padel in ne more poklicati na pomoč. Sestra ga bo lahko šla takoj pogledat in ne šele čez uro ali več, ko bo imela naslednji redni obhod. Zelo intenzivno se ukvarjamo tudi

z umetno inteligenco, jo vpeljujemo pri beleženju, da zdaj sestre lahko že povedo, kaj so naredile, naštejejo izmerjene vrednosti, povedo, če se bolnik oziroma stanovalec ne počuti dobro. Umetna inteligenca omogoča, da so te informacije strukturirane, kar omogoča prihranke časa in manj administracije. Tukaj skušamo biti zelo v trendu, le tako smo konkurenčni.

Kaj vas osrečuje zunaj pisarne?

Kot sem omenil, sem imel zelo močno družino in ta vrednota mi tudi danes pomeni ogromno. Zelo sem vesel, da sva z Darjo ustvarila prav tako petčlansko družino, ki je seveda najpomembnejša in osnova nekega človekovega bivanja, obstoja, delovanja z vsemi nepredstavljenimi radostmi in seveda tudi izzivi, ki jih prinaša ... Na splošno imam rad šport (plavanje, nogomet), ker ga vidim kot nekakšno ravnotežje v življenju in tudi kot pomoč pri spopadanju s stresom. Navsezadnje pa verjamem, da je za dobro in stabilno življenje pomembna tudi vera, ki nam zagotovo daje upanje v težkih trenutkih, ki se v življenju vsakega izmed nas prej ali slej tudi pojavijo.

Smučati že učite tudi petletnega sina?

Na to, da že dobro smuča, sem kar ponosen. V nedeljo sva naredila 26 kilometrov, pa ne zato, ker bi jaz tako hotel.

Zaznali smo že, da vam veliko pomeni družina, pa šport nasploh ... Imate kakšno ljubezen, ki je še niste omenili?

Rad imam glasbo in rad obiskujem koncerte elektronske glasbe. Zdi se mi, da v puberteti dobiš svoj slog, jaz sem takrat poslušal rock, imel sem tudi takšno družbo. Še danes to glasbo rad poslušam. Kasneje pa sva z Darjo odkrila Ibiza, tja sva hodila na koncerte elektronske glasbe, dokler se nama ni rodil prvi sin. Lani, pred tretjim otrokom, sem šel sam. To so zame načini sprostitve, ventili. Ljubezen je povezana z lepimi trenutki. Če leto razpolovim na zimo in poletje, so moje ljubezni smučanje, elektronska glasba, plavanje in plaže.

”

Zelo sem vesel, da sva z Darjo ustvarila prav tako petčlansko družino, ki je seveda najpomembnejša in osnova nekega človekovega bivanja, obstoja, delovanja z vsemi nepredstavljenimi radostmi in seveda tudi izzivi, ki jih prinaša ...

Na kakšen način drugim najpogosteje pokažete, da vam je mar?

Tako, da čas pretvorim v trud, energijo, vztrajnost. Zdi se mi, da karkoli delam ali delamo skupaj s sodelavci, želim zadeve pojasniti, pa tudi vztrajati, da vidijo, da delam iz srca, ne pa zaradi denarja ali zato, ker sem direktor in mi je pomembno, da je tako, kot jaz rečem. Če bi delal samo za denar, bi verjetno že obupal. ■

Moj srčni odtis pa upam, da je in bo to, da ni nerešljivih situacij. Da tehnologija lahko res pomaga človeku, tudi tam, kjer je najbolj ranljiv. In da je vredno vztrajati ter slediti temu, kar nam pravi srce.